

Č. 1891.

Honební právo (Čechy): K výkladu § 13 českého honebního zákona.

(Nález ze dne 26. ledna 1923 č. 1017.)

Prejudikatura: Boh. č. 13 adm. a četné další nálezy.

Věc: Obec N., Stanislav F. a společníci proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúčastněnou stranu honební výbor v N. Alois B.) o pronájem honitby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výbor honebního společenstva v N. usnesl se honitbu propachtovati Jiřímu D. z L. od 1. února 1920 do 31. ledna 1926 za roční nájemné 1100 K a oznámil to okresní správní komisi v H. Osk. se domáhala, aby jí byla předložena smlouva uzavřená se jmenovaným, a udáno, na jaké období má býti tato honitba pronajata. Avšak, jak ze spisů lze zjistiti, honební výbor žádaná data nepředložil. Osk. na to usnesením z 13. srpna 1920 rozhodla na zrušení tohoto pronájmu, poněvadž ve zprávě se neuvádí ani na jaké honební období se nájem ten stal a mimo to dle dřívějšího pravoplatného rozhodnutí osk. honitba má býti až do 31. ledna 1922 provozována v režii honebního společenstva, kteréžto období nemůže býti libovolně honebním výborem zkracováno.

Ke stížnosti honebního výboru zrušil zsv. rozhodnutím z 26. ledna 1921 toto rozhodnutí osk. a uložil jí, aby o způsobu vykonávání práva myslivosti na společenstevní honitbě v N. znovu rozhodla. Důvodem tohoto rozhodnutí zsv. byl náhled, že, ač myslivost provozována měla býti do 31. ledna 1922 znalcem, není honební společenstvo touto okolností vázáno, když shledalo, že pronájem za daných okolností jest prospěšnějším. Spisy neobsahují žádného dokladu, že osk. měla po ruce smlouvu, o kterou jde, a chyběly jí tedy vůbec předpoklady pro posouzení výhodnosti pronájmu.

Osk. tedy konala nová šetření, jmenovitě dala si předložiti smlouvu a rozhodnutím z 23. července 1921 uložila honebnímu výboru, aby pronajal právo myslivosti na šestiletí 1921 — 1927 ve veřejné dražbě, ježto lze očekávati, že se veřejnou dražbou docílí při nynější poptávce po honitbách daleko většího nájemného než při pronájmu z volné ruky. Jiří D. podal do tohoto rozhodnutí stížnost, kteréž zsv. nař. rozhodnutím z 22. prosince 1921 vyhověl z důvodu, že sporný pronájem z volné ruky lze právem považovati za odpovídající daným poměrům, jelikož kromě dosti značného nájemného jest také nájemce povinen hraditi škody zvěří způsobené. Pro názor osk., že by se ve veřejné dražbě docílilo lepšího zpeněžení této honitby, není v jednacích spisech opory, neboť se z nich toliko podává, že obecní starosta F. učinil teprve dne 20. června 1921 osk.-i nabídku vyšší, ale nebylo z ní zřejmo, zda by byl ochoten dostáti všem podmínkám dalším, nanejvýš i hraditi škody zvěří způsobené.

Nss rozhoduje o stížnosti proti tomu podané veden byl těmito úvahami:

Žal. úřad uvedl v platnost usnesení honebního výboru, že se má společenstevní honitba pronajmouti z volné ruky Jiřímu D.

Dle § 13 zák. hon. náleží výboru honebnímu rozhodnouti se pro výkon honebního práva příslušejícího společenstvu ve vlastní režii nebo pro pronájem a to buď veřejnou dražbou nebo z volné ruky »po uvážení okolností«. Zákon neustanovuje, jaké okolnosti tu býti musí, za kterých by se výbor musil rozhodnouti pro tu neb onu formu výkonu práva honebního, nýbrž praví všeobecně »po uvážení okolností« a nutno tedy rozuměti zákonu tak, že rozhodnutí pro ten neb onen způsob výkonu práva honebního náleží do volné úvahy honebního výboru, jemuž toliko ukládá, aby při této úvaze vzal zřetel k okolnostem právě daným. Hranice této volné úvahy hledati nutno toliko v účelu zákona, jenž ovládan jest myšlenkou zabezpečiti, aby myslivost byla co možno racionelně vykonávána t. j., by šetření a chov zvěře s jedné strany a zájmy zemědělské, vyžadující, aby škody zvěří způsobené byly co nejmenší a prospěch majitelů pozemků z honitby této co největší, s druhé strany byly pokud možno nejúplněji uváděny v souhlas (sr. zdejší nález č. 13).

Namítá-li stížnost, že úřad proti předpisu cit. § 13 nepřihlížel k ochraně zemědělských zájmů, zejména k okolnosti, že ve smluvních podmínkách není nájemci ve směru tom uloženo náležité šetření úrody atd., neshledal nss námitku tuto důvodnou.

Ve spisech jest založena smlouva, již uzavřel honební výbor dne 16. března 1920 s Jiřím D. Podle čl. 3 smlouvy té jest tento povinen škody zvěří na polních a lučních plodinách nahražovati a to v takovém množství, v jakém škoda ve smyslu hon. zákona bude odhadnuta. Čl. 4 ukládá nájemci dále povinnost zvěř každoročně a pravidelně odstřelovati, aby se předešlo přílišnému rozmnožování a tím vzniklému poškozování polních plodin. Čl. 5. jest nájemce zavázán, pokud úroda s polí a luk není sklizena, provozovati myslivost jen na těch polích, kde jsou brambory a řepa. Měl tudíž žal. úřad ve spisech dostatečný podklad pro posouzení, zda a do jaké míry jest pronajmutím honitby Jiřímu D. z volné ruky o zemědělské zájmy postaráno, a nelze proto právem tvrditi, že by, rozhoduje o účelnosti onoho způsobu vykonávání práva myslivosti, byl opomenul vzíti zřetel k zájmům zemědělství.

Stejně postrádá důvodu námitka stížnosti, že žal. úřad nepřihlížel k výtěžku, jenž by byl docílen ve veřejné dražbě. Spisy jest zjištěno, že nájemce nabídl za honitbu 1100 K a zavázal se hraditi ve svého škody zvěří způsobené. Naproti tomu zbyla podle spisů k posouzení jediné nabídka starosty F., znějící na 1300 K, ale bez závazku k náhradě škody, kteráž by tudíž dle § 45 zák. o mysl. spadala na společenstvo. Mimo to jest patrno ze spisů, že v roce 1920 docíleno bylo čistého výtěžku z honitby 1204 K, ale z počtu, který k tomuto výsledku se nesl, jest vidno, že bylo počítáno bez položky náhrady škody tvořící.

Jestliže žal. úřad za tohoto stavu věcí, maje na mysli jednak výši nájmu a na druhé straně závazky k náhradě škody a ochraně zájmů zemědělství, uznal za těchto okolností výhodnějším pronájem honitby z volné ruky, jak se na něm byl honební výbor usnesl, pak nemohl nss shledati, ani že by žal. úřad byl vybočil z mezí zákonem volné úvahy jeho vyhrazených, ani že by úsudek, k němuž dospěl, spočíval na zjištění, jež by odporovalo spisům, anebo bylo neúplné anebo že by řízení bylo stíženo vadami po rozumu § 6, odst. 2 zák. o ss.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.